

ЈУГОСЛОВЕНСКО
ДРАМСКО
ПОЗОРИШТЕ

Оскар Вајлд СЛИКА ДОРИЈАНА ГРЕЈА

Превела Наташа Радуловић

Режија и драматизација:

Наташа Радуловић

Сценограф:

Јасмина Холбус

Костимограф:

Биљана Гргур

Композитор:

Ана Крстајић

Сценски покрет:

Марта Бјелица

Сценски говор:

Љиљана Мркић Поповић

Дизајн светла:

Јован Станкић

Дизајн звука:

Коста Петровић

Играју:

ДОРИЈАН ГРЕЈ

Јоаким Тасић

ЛОРД ХЕНРИ ВОТОН

Срђан Тимаров

ХОРИСТКИЊА, ЛЕДИ НАРБОРО

Весна Чипчић

ХОРИСТА, АДРИЈАН СИНГЛТОН

Теодор Винчић

СИБИЛА ВЕЈН

Јана Ненадовић

БАЗИЛ ХОЛВАРД

Стефан Јевтовић

Музичари: Виолина - Миљана Поповић Матерни, Сопран - Мина Глигорић

Инспицијент и суфлер:

Даша Велимировић

Организатор:

Андрија Урошевић

Асистент сценографа:

Ивана Крњић

Асистент костимографа:

Мина Цветиновић

Премијера представе на сцени Студио Ћирилов у петак, 10. октобра 2025, у 20:30 часова

О ДОРИЈАНУ ГРЕЈУ – редитељка Наташа Радуловић

Вајлдови ликови су леви споља, али та лепа спољашњост често је у супротности са помрачењем душе, која пати и трули од хедонистичког животног опредељења. Што више се човек препушта својим чулима, његова душа све више страда и управо та противтежа нашла је своје упризорење у лику Доријана Греја, симбола опсесије вечном младошћу и лепотом. Доријан Греј представља оличење античког идеала лепоте и младости. Замишљен као модерни Адонис или Аполон, он слави хармонију и савршенство. Он је сам по себи уметничко дело, жива скулптура, али се, за разлику од античких богова, Доријан опире овом идеалу, јер је у грчкој култури постојала идеја да су лепота (калос) и доброта (агатхос) нераздвојне. Код Доријана долази до распада те везе, он споља остаје леп, али изнутра постаје искварен. Модерни човек изопачује антички идеал у свом страху од сопствене пролазности, који га прожима и паралише, који га гони да чини све, само да остане још тренутак дужи у својој младости, јер „младост је једино што вреди имати“. Страх од старења, које коси све пред собом, па и лепоту, главни је погон свим ликовима, јер губитак младости и лепоте значи губитак себе, пролазност.

НАТАША РАДУЛОВИЋ

Након средње музичке школе „Мокрањац“, завршила је основне и мастер студије позоришне и радио режије на Факултету драмских уметности у Београду, у класи професора Егона Савина. Професионални рад започела је сарадњом са Кољада-театром из Јекатеринбурга, где 2015. први пут учествује на интернационалном фестивалу „Kolyada-plays“.

Захваљујући успеху њене студентске представе *Бајка о мртвој царевој кћери*, Наташина сарадња с Кољада-театром је настављена, уз гостовање више њених представа у Русији. Идејни је творац и уметничка директорка Првог београдског фестивала савремене руске драме (април 2016).

Режирала је у Београдском драмском позоришту, НП Сомбор, Шабачком позоришту, Позоришту „Бора Станковић“ у Врању, Театру Вук, Градском позоришту Чачак, у музеју Дом Јеврема Грујића, као и на алтернативним сценама. Њене представе биле су, као редовна гостовања, укључене у репертоар НП „Тоша Јовановић“ у Зрењанину и НП у Београду. Сарађивала је с писцима као сто су Николај Кољада, Ксенија Драгунска, Маша Конторовиц. Суделовала је на значајним фестивалима у земљи и иностранству, укључујући Стеријино позорје, „Kolyada-plays“, МИТЕМ, Димитриа фест итд.

У децембру 2022. организовала је, у сарадњи с колегама из Русије, фестивал савремене антиратне драме „Ехо Љубимовке“, као један од десетине европских огранака овог значајног фестивала.

Након студија на ФДУ, дипломирала је руски језик и књижевност на Филолошком факултету у Београду где је тренутно на докторским студијама књижевности.

Представе Наташе Радуловић играле су у Француској, Немачкој, Русији, Грчкој, Румунији, Мађарској, Републици Српској...

После *Губитника* (2023), *Слика Доријана Греја* је друга представа Југословенског драмског позоришта у њеној драматизацији и режији.